

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

**Parisiis, 1644**

Per Cvncta Sanctissimo & beatissimo fratri & comministro, domino Hadriano papae senioris Romae, Tarasius misericordia Dei episcopus Constantinopoleos nouae Romae in Domino salutem.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15473**

ANNO  
CHRISTI  
787.

trici erroris vocavit in admirabile lumen suum, id est, in se ac Patrem qui sine initio est, atque in consempiternum & consubstantialem Spiritum suum, in vnam scilicet quae est super omnem principatum, naturam, fidem & confessio- nem. Cui gloria & imperium nunc & in vniuersa saecula saeculorum. Amen.

ΤΩ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΓΙΩ - PER CVNCTA SAN-  
τίσσιμο & beatissimo fratri  
& comministro, domino  
Hadriano papæ senioris Ro-  
mae, Tarasius misericordia  
Dei episcopus Constantino-  
poleos nouæ Romæ in Do-  
mino salutem.

**H**ΡΚΕΙ μή σωτηρεώδης οἰκο-  
νομία τῆς μεγάλου θεοῦ ē σωτῆ-  
ρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ πρὸς εἰρήνην,  
όμονοιν τε καὶ συμφωνίαι πᾶσι τοῖς  
Χειστανοῖς. αὐτὸς γὰρ μὲν πώλεὺς εἰπεῖ  
κράντιστας εἰρήνην πώλεύσθεντος αὐτῷ  
ἐμφυσήσας ἐφη· εἰρήνην πώλεύσθεντος αὐτῷ  
διδάσκειν, εἰρήνην τὸν ἐμέλιθον αἴρειν  
ιμμῖν. πώλεν διαμάρτυρόμυνος πάντοι  
ἡμῖν ὁ αὐτοπαγεῖς εἰς τελετὸν οὐρανὸν, ē  
εἰς τὸ παράδεισον εἰσελθεῖν, ē ἀκούοντας  
ἀρρένες ρήματα, Γαῦλος ὁ θεὸς διπό-  
στολος ἀπεφεύγει εἰπεῖν· Χριστὸς δὲ τὸ  
τὸν εἰρήνην ἡμῖν, ὁ ποιός τὸν ἀμφότερον  
ἐστιν, ē τὸ μεσοτοιχον τὸ Φρεγγυόδι-  
λυσας, πώλεύχθρον τὸν σαρκὸν αὐτῷ.  
Ἐὰν δις Θεωτερογενεῖς γένεσιν πα-  
ρεγένεται· ἀρχεῖοι οὐδὲ λόγοι σημεῖα,  
Ἐὰν πρατεῖτε τὸ παραδόσιον, αὐτὸς ἐδιδά-  
χθητε εἴπειν διὰ λόγου, εἴπειν δὲ θεοπολεύ-  
της. Διὸν ἐπειδὴν ὁ ἐρχόμενος ἐχθρὸς  
διάβολος οὐ πατέλιπε καὶ διαφόροις  
καιροῖς πώλεύχθρον εποιοδημεύσας θητὸν τὸν  
διεμελίσσων διπόστλων καὶ τεσφη-  
τῶν ἐκκλησίαν κατέπιεν δοκοῦν αὐτῷ  
διαγέγενεν τοὺς κατέπροστούς, ἐκατέ-

Concil. Tom. 19.

VFFICERET quidem salu-  
taris dispensatio magni Dei  
& salvatoris nostri Iesu Christi  
ad pacem, vnanimitatem &  
concordiam omnibus Christianis. Ipse namque post ex mor-  
tuis resurrectionem apostolis  
suis insufflans ait: *Pacem meam* Ioh. 14.  
*do vobis, pacem meam relinquo vobis.* Cuius rei gratia conte-  
stans omnibus nobis ille qui ra-  
ptus in tertium cælum, & in pa-  
radisum ingressus audiebat arca-  
na verba, Paulus scilicet diuinus 2. Cor. 12.  
apostolus afferuit dicens: *Chri- Ephes. 2.*  
*stus est pax nostra, qui fecit utra- que unum; & medium parietem macerie \* dissoluens, inimicitiam \* dissoluit in carne sua.* Et rursus Theffalo- 2. Thess. 2.  
nicensibus præcipiens ait: *Ita- que fratres state, & tenete tradi- tiones quas didicistis sive per ser- monem, sive per epistolam nostram.* Sed quoniam inimicus qui ab initio nequam est diabolus, non dimisit per diuersa tem- pora ædificatam supra funda-  
mentum apostolorum & pro- Ephes. 2.  
phetarum ecclesiam, secun- dum quod sibi visum est, discin-

Nnnn

dere atque disrumpere, semet inferens per quosdam sequentes viros malos; & zizania superseminare in regione hac, quæ culta est a tubis Spiritus, apostolis scilicet sanctis. Ipsi enim virtute ex alto accepta, & hac diuinæ fulcis operationis proscissa, escam æternæ vite reliquerunt his qui per ipsos crediderunt, carpendum. Horum deiloquam doctrinam sancti patres nostri, qui huius pastores & custodes per singula fuere tempora, suscipientes, zizania, id est hæreses & nouitates addititias atque introductas radicitus exciderunt, & messem mundam aruo conseruauerunt. Vesta ergo fraterna & summo pontificio decorta sanctitas cum his per deiloquas suas doctrinas quodammodo sermocinata, & ab eis accepto veritatis verbo, spinolas herbas quæ nunc germinauerunt, fidelissimorum & pacificorum imperatorum veritati concordans, euellere machæra Spiritus festinavit, mittens secundum scriptam sibi petitionem nostram, ad vniuersalem Synodus faciendam æquiuocos viros principis apostolorum Petri. Quibus aduentibus, pii & tranquillissimi imperatores nostri eos benigne suscipientes, ad nos iubebant mitti, per eos literas vestras nobis suscipientibus. Et locuti cum illis quæ conueniebant, aduocauimus & eos qui ab oriente venerant sacerdotio decoratos viros, Ioannem & Thomam, verbi & scientiæ participes, atque reuerentia & modestia perornatos. aderant enim hic & ipsi per idem tempus peruenientes. Itaque con-

παρεισφέρον διὰ πνων αὐτῷ ἐπαχολυθων αὐδρῶν πονηρῶν, καὶ Καζανία ὑπαστερεῖν εἰς ταῦτη τῇ χωρᾳ τῇ γεωργικῇ ἔτος τῷ σπαλπήων τῷ πνεύματος ἀγίων ἀποσόλων. αὐτοὶ γέρων ἀλάρης λαβόντες, πατέρων τῇ αὐλακῃ τῆς θείας ἐνεργείας δροτερούστες, Θεοφλεπίων ζωῆς αἰώνιου κατέλιπον δρέπεδαν τοῖς διὰ αὐτῶν πιστεύοσι. πούπων τὸ Σεπτέμβριον διδάσκαλίων λαβόντες οἱ καροῖς πατέρων πομπέες Εὐφυλακες ἀγίοι πατέρες ήμερος, πατέρων τῆς Καζανίας, ηποιούρεσθαι κανονοποιίας παρεισφέροντες ηποιούρεσθαις τοῦ Καζανίου Ιερέμον, οἱ Πατέρες αὐτῶν καθαροὶ τῷ δρουσέρι διεπήρωσεν. οἱ οιωνιμετέρες δραχεροπεπτῆς αἰδελφον αγωνιῶν πούπων διμιλίσσουσε διὰ τὴν αὐτὸν Σεπτέμβριον διδάσκαλίων, καὶ πατέρων λαβόντες τὸν τῆς θλιψίας λόγον, ταῖς γυνὶς αἰκανωθεῖσι βλασποδοταῖς βοταναῖς, τῇ τὸ πιστεύον καὶ εἴριωστοι αἰνιερούσι τὸν πατέρα τοῦ θεοπάρχων τῷ ἀποσόλων Γέρεω. οἱ παραγνομένων, οἱ τε δισταῖς καὶ γαλλιώποτοι ήμέρης βασιλεῖς πούπων διημένως δεξαμένοι, πρὸς ήμας ἐπέλθον πέμπεδαι, διὰ πατέρα δεξαμένων ήμέρης τὰ γεράματα ήμέρης. ή ομηλούσαντες αὐτοῖς τὰ περιστοκτά, περισκαλεσαμέντες Επίδη μὲν τὸν αιατολῆς ιεροπεπτῆς αὐδρας, Ιωαννην Εθωμαϊ λόγου καὶ γαλασσεως μετέχοντας, καὶ βιλασεῖα καὶ σεμνόπτη κενοσημηδόνος φροντον γέρων εἰς ταῦτα καὶ οἱ αὐτὴν καιρὸν καὶ αὐτοὶ ἐληλυθότες. καὶ διὰ σω-

ANNO  
CHRISTI  
787.

τεσσαράκονταν πατέτων τῷ θεοφιλῷ ἡπι-  
τούποιον ὃ ἐνταῦθε διοικήσεως καὶ ἡπι-  
νθυσιν καὶ τεῖνον ζῆλον τῷ ποστόπατον καὶ  
διστέλεν βασιλέων ἥμηρον, καθέδρα  
σωμάδου γέγονεν. ἀλλά πινες ἑκάφε-  
ρων φρεγῶν κανονίζεται, ταχεῖται ἐν  
ἐαυτοῖς πιποτάρμοι, ἔξανετον ιημᾶς  
τῆς καθέδρας. Εἰ καλιθύεταις, εἰσιαυτὸν  
ἐναὶ πονχῇ μεμείναρμον. τὸ δὲ χρόνον  
τῆς εἰλιθίας, αἵτις ④ θεοφιλεῖς ἡπι-  
τοποιοι σωματεύονται ἐν τῇ Νικαέων  
λαμπτεῖ μηδεπόλις ὃ Βιτυνιών ἐπρ-  
χίας τῆς τοῦ βασιλέως βασιλέων ἥμηρον  
ἐκελεύοντο. Εἰ δὲ ιημεῖς σωματεύονται πί-  
μην λαβόντες τοὺς τε θεοφιλεῖς αἴδηρας  
καὶ ποποτριὰς ὥμηρον, ωσπως Εἴ τού-  
τον τὸ διάτολον ἐλαπιζότας, ἀφικόμε-  
νος εἰ τῷ αὐτῷ μηδεπόλει. Εἰ τοις ο-  
ντος, πάντων, πάντων, πάντων,  
οἱ αἴρετοι  
πάντων  
ανατοπεῖς  
εἰ λαπτο-

gregatis omnibus Deo amabili-  
bus episcopis huius dioecesos,  
per nutum & diuinum zelum  
adelissimorum & piorum im-  
peratorum, sessio Synodi facta  
est. Sed quidam ex insensatis  
sensibus moti, turbationem -  
que intra se facientes, exurge-  
re nos fecerunt e confessu: &  
prohibiti, anno vno taciti man-  
simus. At vero anno transfacto,  
rursus Deo amabiles episcopi  
congregari in Nicensium clara  
metropoli Bithyniensium pro-  
uincia a piis imperatoribus no-  
stris iusti sunt. Siquidem &  
nos comites nobis asciscentes  
Deo amabiles viros & loci ser-  
uatores vestros, similiter & eos  
qui de oriente venerant, per-  
rexiimus ad eamdem metropo-  
lim. Qui cum omnes sedisse-  
mus, caput fecimus Christum.  
Iacebat enim in sancta sede eu-  
angelium sanctum, contestans  
omnibus nobis sacratis viris qui  
conueneramus: *Iudicium iu-*  
*stum iudicate*: Iudicate inter  
sanctam Dei ecclesiam & no-  
uitatem quæ facta est. Et cum  
prælatæ primitus vestræ frater-  
næ sanctitatis literæ legeren-  
tur, \* præstolabantur omnes,  
spiritualibus eduliis tamquam in  
regalibus coenis fruentes, quæ  
Christus per literas tuas epu-  
lantibus præparabat: & sicut  
oculus totum corpus ad rectitu-  
dinis & veritatis semitam ostendebas.  
Sic ergo dirupta mem-  
bra in unum conueniebant; sic  
vera consonantia confirmaba-  
tur; sic catholica ecclesia uni-  
tatem recipiebat. Cum quibus  
& earum quæ de orientali dioec-  
esi missæ sunt nobis literæ,  
lectio facta, integra paternar-

Nnnn ij

traditionis pulcritudo demon-  
strabatur, ac vis veritatis robo-  
rabatur, propositis videlicet le-  
ctioni plurimis testimoniis pa-  
trum. His itaque gestis prædi-  
cabatur a nobis omnibus, qui  
beneplacito Dei congregati e-  
ramus, recta & irreprehensibi-  
lis confessio, quæ nobis missa  
est a vobis, & per relationem  
etiam piis imperatoribus no-  
stris. Et omnes hæreticæ illius  
prauitatis hæresiarchæ, & qui  
eos secuti sunt, & inconuer-  
tibiliter vitam suam finierunt, pa-  
ri + depositione damnati sunt  
cum his qui ante\* catholicæ hæ-  
retici fuerunt ecclesiæ. Qui e-  
nimir in vita sua \* præsentes fuere,  
salutem suam per scriptos a se li-  
bellos confessi sunt. Et nequa-  
quam dimisit Christus Deus no-  
ster, petra nimirum in qua stabi-  
liti sumus, desuper contextam  
per totum tunicam, id est ec-  
clesiam suam, quæ ab ipso & \* per  
ipsum aedificata est, discissam  
& diruptam; sed nec membra  
alias atque aliter fese mouentia.  
Quin potius vna cum veteribus  
hæresibus etiam errorem \* va-  
næ prauitatis eorum, qui Chri-  
stianos accusantes contra ve-  
nerabiles imagines rabide la-  
trant, verbo gratiae suæ destru-  
xit, & gladio Spiritus pupugit.  
Et satisfacti sumus per omnia,  
& per experimentum cognoui-  
mus, quia valet super omnia ve-  
ritas, & vincit secundum non  
mentientem dicentis vocem.  
Resistit autem ei \* vniuersorum  
nullus, & est robustissima, ita  
ut eleuetur contra omnes ini-  
micos; & eorum qui resistunt  
sibi, legiones dissoluit. Ecce  
enim, ecce labia quidem falsa loquentium cessauerunt, & caligo pro-

<sup>†</sup> hoc est, re-  
ligionis of-  
ficio

\* in cathol.  
eccl. hære-  
ses amplexi  
sunt.

\* adhuc su-  
perfites e-  
rant, sal.

Ioan. 19.

\* Gr. super

\* Gr. noua

\* Gr. om-  
nino nihil,

τεκμής ἡραδόσεως ἐδείκνυε κάλλος,  
Ἐπὶ τῆς Αλιπεῖας ἡ δινάμης ἐκρατώει,  
προκελαρχόντων διλογότης τῆς αἰαγνώ-  
σεως πατεικῶν χρήσεων πλειστων. τού-  
πων ἔτις γένουμένων, ὀμολογεῖσθαι ἡρά  
πάντων ἥμηρος τῷ διδούλῳ θεοῦ σωτη-  
ρειασθέντων οὐ ὅρη ηδίσταλητος ὄμο-  
λογία, ἵνες τῷ ἥμηρος ἀπεστάλητον, ἐ<sup>7</sup>  
δι αἴσθητος ἥμηρος καὶ τοῖς διστάσιον  
ἥμηρος βασιλεύεισθαι, καὶ πάντες Καὶ τῆς αἰ-  
ρεπτῆς ἐμένεις κακίας αἱρεσταρχούσι, Καὶ  
Καὶ πούτοις ἀκολουθούσιστες, καὶ αἰδι-  
αέσθιός Θεον διπορρήξαντες, ὄμοια  
ἀφοισιώσις κατεδικάσθισαν τῷ πρὶν  
αἰρεπτάντων εἰ τῷ παθολητῷ ἐκκλη-  
σίᾳ. Καὶ τῷ βίῳ τούτῳ τούτος ὀμολό-  
γουσι πάντες σωτηρίαν διέχειν οὐτούς  
τῷ λιβέλλῳ. Εἰ οὐδεμιᾶς εἴλοτος Χει-  
σός οὐ θεός ἥμηρος, οὐ πέρσα εἰ οὐ ἐπε-  
γμένοι ἐσμέν, Καὶ αἰωνιοῦ Φαντάνην διό-  
λον χτίνα, εἴπουσι πάντες τῷ αὐτῷ καὶ ἐπ-  
αὐτὸν οὐκοδομητεῖσθαι ἐκκλησίου αὐτῷ  
διεργομένων Καὶ διερρήγμένων, καὶ τῷ  
μέλιται λοτοις ἀλλως κανούμενα· Διλα-  
τῆς παλαιᾶς αἱρέσεος ηδίσταλη  
τῆς κακῆς Φαντάνης τῷ χειστανο-  
κατηγόρου τῷ καὶ τῷ σεπταῖνεινον  
λυτηριούτων, τῷ λόγῳ τῆς χάρετος αὐ-  
τῆς μέτρεψε, Καὶ τῇ μαχαλεᾷ τῷ πνεύ-  
ματος ὁ Κακέντος. Εἰ πεπληροφορή-  
θει πάντα, Καὶ διάπειρας αὐτῆς ἐγιώ-  
μην, οὐ πούτεις τούτην ἀφευδῆτε εἰπόντες  
Φαντάνη. αἰπταστεῖς δὲ αὐτῇ τῷ σύμ-  
παν οὐδέν, καὶ ἔστι διδενεστέλλει, αἰ-  
δενίσασθαι πάντος ἔχθρος, καὶ τῷ  
αἰδεσπικότων αὐτῇ διαλύει τὰς Φαλα-  
γγας. Ιδοὺ τῷ ιδοὺ τῷ μηδὶ τῷ φευδι-  
δορισθέντων πρύμνη χείλη, Καὶ πεπικ-

ANNO CHRISTI 787. Τῷ ἐκτόπων μυστηριανὸν ἡ ἀχλίς·  
μελέται γε τῷ τῆς διδούσας δογμάτων τὸ καλός, πανταχόθεν τῆς αἱρεπῆς μυστηριας ἐμβεβλημένης· καὶ ἡ  
ἐκκλησία Θεοῖς ἐκληεψόσα οὐκότονος,  
Ἐλασσεν αἰάπτων ὃν τῷ σωτήριον  
τῶν πόνων, ἀσθετος γαρ εἴτε ἐπικατα-  
μαζητος, οὐ πύλαις ἀσθετος ἐπιστίας οὐ  
καπρώσαι ποτὲ διωκονται, οὐς ἐν τῆς  
κηρεακτῆς Φωνῆς ἴκονταριθμός. Ἐπει-  
εξέπι χαρας τὸ σόματημένος, ἐν γλωσσῃ  
ημένος αἰσθαλισθεως· Ἐργυρέμορος  
Φραινόμορος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡ τεκνα-  
ζεύμεδες καὶ θεοῦ βούλησιν. πάντα οὐ  
γεγόνασι, Χεισοδὲς τῇ πάντων ἡμέρῃ  
θεοῦ διδούσασιν, διὰ τῷ ὄρθρον δέξαν  
Ἐπιδρεποτέπον ἡμέρην βασιλέων. αὐ-  
τοὶ γέ καὶ πάντες τόπου ταῦς σεπίας ει-  
κόνας αἰνέσθαι, ἐν τε σεβασμοῖς ναοῖς,  
καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς τῷ βασιλέων αι-  
τήν· οἷς καὶ ὁ θεὸς τὴν αἰπόδοιν  
αἰράσθαι, μήντον τὸνέρας τῆς βασιλείας  
αὐλῶν τε τε εἰρηνών τῷ ἐκκλη-  
σιῶν αὖτε, καὶ σωτηρίαν πάντων ἡμέρῃ  
τῷ Χεισιδινῷ. εἰν τὸ ὄνομα αὖτε δι-  
λογημόρον εἰς τὸν αἰάνας τῷ αἰώνων.  
αἴρειν.

ΤΩ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΓΙΩ-  
τάτω καὶ μακαρεωτάτῳ αἰελφῷ  
καὶ συλλεπουργῷ, καὶ τῷ Αδρια-  
νῷ πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης,  
Ταρσοῖς αὐτῷ Μητροπό-  
Κωνσταντινούπολεως ἐν κυείω χαι-  
ρεῖν.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ μὲν πολυτέλεως,  
Διαβητικῶς, διπολικῶς τε καὶ  
παρηκας διδασκόμεδα ἀφιλαργυρον  
Σύπον ἔχειν ἐν τῇ τῆς ιερωστῶν ἀγ-  
σείᾳ, ἐμὲ μητρούδειν ηδεινελέδειν

cacium vituperationum quie-  
uit; illuxit autem veritatis dog-  
matum speciositas, vnde ab-  
iecta hæretica infamia. Et ecclæ-  
sia ornatum suum sortita  
est, & accepit requiem ex oppri-  
mentibus se doloribus. Immo-  
bilis enim est & inexpugnabilis:  
aduersus cuius fidem portæ in-  
feri & infidelitatis præualere  
non poterunt, sicut ex domini-  
ca voce audiuimus. *Et repletum Psalm. 125.*  
est gaudio os nostrum, & lingua  
nostra exultatione: & facti su-  
mus lætantes in ecclesia, cui  
præsidemus secundum Dei vo-  
luntatem. Hæc itaque facta sunt  
Christo, qui super omnia Deus  
noster est, volente, per orthodo-  
xos & fortissimos imperatores  
nostros. Ipsi enim in omni lo-  
co venerabiles imagines erexen-  
runt, tam scilicet in celeberrimi-  
mis templis, quam in regalibus  
palatiis suis. Quibus Dominus  
Deus vicissitudinem tribuat, ex-  
altans cornu regni eorum tam  
ad pacem ecclesiarum suarum,  
quam ad salutem omnium Chri-  
stianorum. Et sit nomen eius  
benedictum in secula seculo-  
rum. Amen.

PER OMNIA SAN-  
ctissimo & beatissimo fratri  
& comministro Hadriano  
papæ senioris Romæ Taras-  
sii indignus episcopus Con-  
stantinopoleos nouæ Romæ  
in Domino salutem.

MULTIFARIE multisque  
modis, euangelice simul  
& apostolice atque paterne do-  
cemur sine auaritia habere mo-  
res in sacerdotii sanctificatione,  
& non aurum, non argentum,  
Nnnn iiij